

למרות 2 התאונות
 הקטלניות בחודש
 האחרון, משינים
 במועדון הצניחה
 החופשית בישראל
 להתגרות בגודל

ליפול מן השמיים

תשע חופות-מיצנחים נפרשו מעל לשדות קיבוץ עין-שמר. מטוס קל של חברת כנף התרחק באיטיות. על הקרקע עמדו דרוכים, נשותיהם וילדיהם של הרצונחים. וסקרנים רבים הזרים שאינם מאנשי המועדון הביטו במתח גובר והולך במשיעה שקרבו לפני הקרקע.

כאן שני האסונות שאירעו באחרונה במועדון-הצניחה בעין-שמר, שבהם ניספו הצונחים דויד סרור ומאיר רובל, מתגנבת לעיתים תחושה לא-נעימה. „אבל אותי זה לא מרתיע. האסונות שקרו כאן רק מדרג בנים אותי להיות בסדר. רק ההורים שלי חוששים מאד, בכל פעם שאני יוצאת את הבית בדרכי הנה. אני לא נבהלת, או גם הם יתרגלו.“ אומרת אורית אזיה בת ה-17, תלמידת בית-הספר תיכון חדש בתל-אביב. אורית צונחת במועדון מדי שבת, מזה שמונה חודשים. החבר שלה, הוא שהביא אותה לכאן. אחר-כך הם נפרדו, החבר הפסיק לבוא אך אורית המשיכה.

הכל נשאר

במישפחה

המועדון עצמו אינו אלא מיכנה-אבן ששימש בעבר הרחוק לאחסנת מטוסים. כשעין-שמר היה עדיין בסיס חיל-האוויר הבריטי, מעין חומת-אבן עם גג מאולתר — זהו כל המועדון כולו. כאן נפגשים, קובעים נהלי-עבודה, מתכננים צניחות, מקפלים מיצנחים. בצד ניצב אוטובוס עתיק, אכול שנים, המשמש כמישרד. מחסני-הציוד הוא משאת ישנה, שהותאמה לצרכים.

רגע אחרי הקפיצה מן המטוס: חיוך מסתיר את הפחד

קפיוץ! צועק המשלח את הצונחים. כאן הוא מכין את אורית אזיה, בת 17, לקפיצה. אורית היא הצעירה ביותר מבין חברי המועדון, לומדת בתיכון-חדש בתל-אביב ומעדיפה בשבתות זינוק ממטוסים על-פני בילוי על חוף-הים עם כל החברה.

על הגב ולשמיים מוניקה קדן, בת 27, עוזבת קיבוץ, מעמיסה על גבה את המיצנח הכבד לפני העלייה למטוס. „אינני מתכוונת לצנוח עירומה כשביל העולם הזה“, אמרה הרווקה היפהפיה.